

இசைஞானபுபதி R.S. கேசவமூர்த்தி

கடந்த ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதத்தின் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமையில், ஸ்காபரோவில் ஒரு மிருதங்க அரங்கேற்றத்திற்குச் சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பி, நள்ளிரவுக்குமேல் முகநூலைத் திறந்தபோது பகீர் என்றது. “கேசவன் மாஸ்ரர் இறந்து விட்டார்” என்ற செய்தியை மிருதங்கக் கலைஞர் ரமணா இந்திரகுமார் பகிர்த்திருந்தார். நம்ப முடியாமல், “செய்தி உண்மைதானா? நிச்சயமாகவா?” என அவரிடம் வினவினேன். “என்னாலும் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் செய்தி உண்மை” என பதில் வந்தது. அதையும் நம்பமுடியாமல், அடுத்த நாள் காலை கலைஞர் திவ்விய ராஜனை தொலைபேசியில் அழைத்து வினாவினேன். அதுவரை செய்தி அவரை சென்றடைந்திருக்கவில்லை. நான் சொன்னபோது, அவராலும் செய்தியை நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் விசாரித்துவிட்டு உண்மைதான் என உறுதிப்படுத்தினார்.

கேசவன் மாஸ்ரர் என நாங்கள் அழைக்கும் வயலின் வித்துவான் அளவையூர் இசைஞானபுபதி R. S. கேசவமூர்த்தி அவர்கள் ஈழத்தின் இசைச்செழுமை வாய்ந்த ஊரான அளவெட்டியிலே ஒரு இசைக்குடும்பத்தின் மூத்த மகனாக பிறந்தவர். ஆரம்பக் கல்வியை சீனன் கலட்டி ஞானோதய வித்தியாலயத்திலும், உயர் கல்வியை தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியிலும் கற்றவர். இசைக்கல்வியின் ஆரம்பத்தை நாதஸ்வர வித்துவான் மாவிட்டபுரம் உருத்திராபதி அவர்களிடம் கற்று, பின்னர் வயலின் வித்துவான் ஈழநல்லூர் T.V. பிச்சையப்பா அவர்களிடம் குருகுல வாசமாக அமர்ந்து இசைகற்றுத் தேர்ந்தார். வயலின் கலைஞராக மிளிர்ந்த தொடங்கி, நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றம், அளவெட்டி இளங்கலைஞர் மன்றம், கம்பன் கழகம், அண்ணாமலை மன்றம், கொழும்பு தமிழ்சங்கம் போன்ற அமைப்புகள் நடாத்திய இசை விழாக்களிலும், ஆலயத் திருவிழாக்களிலும் பக்கவாத்தியம் வாசித்துப் புகழ் பெற்றார். ஈழத்துக் கலைஞர்களான சங்கீத பூஷணங்கள் V. K. நடராஜா, S. வர்ணகுல சிங்கம், S. பத்மலிங்கம், பொன். சுந்தரலிங்கம், S. பாலசிங்கம், S. கணபதிப்பிள்ளை, A. K. கருணாகரன், L. திலகநாயகம் போல், S. குமாரசாமி, V. சிவஞானசேகரம், K. R. நடராஜா, தென்னிந்தியக் கலைஞர்களான வீணை ராஜேஷ் வைத்யா, பாடகர்கள் செளமியா, காயத்ரி ஆகியோர் இவர் பக்கவாத்தியம் வாசித்த கலைஞர்களில் சிலர். நாதஸ்வர வித்துவான்களான M. P. பாலகிருஷ்ணர், S. சிதம்பரநாதன், P. நாகேந்திரன் ஆகியோருடன் இணைந்து கெஞ்சிற் கச்சேரி களிலும் வாசித்திருக்கிறார். தனது குருநாதரான T. V. பிச்சையப்பா அவர்களுடனும் இசைஞானதிலகம் R. இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுடனும் இணைந்து கச்சேரி செய்த பெருமையும் இவருக்கு வாய்த்தது. “வல்லின மெல்லினமாகவும், ஒதுக்கசதுக்கமாகவும், கமகங்களை சுத்தமாகவும் வாசித்து வயலின் வாத்தியத்தில் தனக்கென்றொரு முத்திரையை பதித்தவர்” என கேசவமூர்த்தியின் திறமை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் கலா பூஷணம், சங்கீத பூஷணம் V. K. நடராஜா அவர்கள்.

கேசவமூர்த்தி தவில் வாத்தியத்திலும் வல்லவர். அவரின் தவில் ஞானத்தின் பயனாக கற்பனாசுரம் வாசிக்கும்போது மிகச்சுத்தமான கணக்கு வழக்குகளைக் கையாண்டு குறைபுகளைச் செய்து சக கலைஞர்களின் மெச்சுதல்களைப் பெற்றவர். நடனக் கச்சேரிகளுக்கு வாசிக்கும்பொழுது, அவரின் கற்பனா திறன் முழு வீச்சோடு வெளிப்பட்டதெனலாம். “நாட்டிய நாடகங்களுக்கு வாசிப்பது எளிதல்ல. அதற்கு இசையறிவு மட்டும் போதாது. நாட்டியத்தின் உணர்வை நாடகத்தன்மையுடன் வெளிப்படுத்தக்கூடிய கற்பனையும் வல்லமையும் வேண்டும். அந்தத் திறமை கேசவன் மாஸ்ரரிடம் மிகுந்திருந்தது” என கூறுகிறார் கவின்கலாலயா நாட்டியப்பள்ளிக்காக பல நாட்டிய நாடகங்களை உருவாக்கிய கலைஞர் வைரமுத்து திவ்விய ராஜன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ரொறன் ரோவிலே தமிழகத்தைச் சேர்ந்த நடனக் கலைஞர் சாகீர் ஹுசேன் அவர்களின் கச்சேரி ஒன்றிற்கு கேசவன் மாஸ்ரர் வயலின்

- துஷி ஞானப்பிரகாசம் -

வாசித்திருந்தார். கச்சேரியின் முடிவில் கேசவன் மாஸ்ரரை அணைத்துக்கொண்ட சாகீர் ஹுசேன், ‘நீங்கள் வயலின் வாசித்தால் நான் முகபாவம் பற்றிக் கவலைப்படத்தேவையில்லை. தேவையான எல்லா பாவமும் உங்கள் வயலினிலேயே வந்து விடும்’ எனச் சொன்னது என் நினைவிலாடுகிறது.

தேர்ந்த கலைஞர்களுடன் இணைந்து வாசித்த பொழுதும், இளம் கலைஞர்களையும் ஊக்குவிக்க ஒருபோதும் பின்னின்றவரில்லை கேசவமூர்த்தி. கனடாவில் வசித்த காலத்தில் கூட, பல இசை அரங்கேற்றங்களுக்கும், நடன அரங்கேற்றங்களுக்கும் பக்கவாத்தியம் இசைத்து, வளரும் கலைஞர்களின் தேர்ச்சி

சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தார். தனது மாணவர்களுடன் உடனமர்ந்து கச்சேரி செய்யும் இவரின் எளிமையும், தன்னடக்கமும் செவ்வியசையின் ஆழஅகலம் அறியாத என் போன்றவர்களுக்குக்கூட அவரை நெருக்கமானவர் ஆக்கியது. எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில், அவர் ஒரு கர்நாடக சங்கீத கலைஞராக தடம்பதிக்க ஆரம்பித்த காலத்திலேயே, கொழும்பு ராமகிருஷ்ண மண்டபத்திலும், யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்திலும் நடந்த மெல்லிசைக் கச்சேரிகளுக்கு வயலின் வாசித்துச் சிறப்பித்தது அவரின் துணைவையும், இசைபற்றிய அவரின் பரந்த நோக்கையும் எடுத்துக் காட்டியது.

ஒரு இசையமைப்பாளனாகவும் தடம்பதித்தவர் கேசவமூர்த்தி. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நிலையக் கலைஞனாகப் பணிபுரிந்ததோடு, ரூபவாஹினி மற்றும் சுயாதீன தொலைக்காட்சிகளிலும் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கினார். இலங்கை ஒலிபரப்புக்

கூட்டுத்தாபனத்தில் 1990களின் பிற்பகுதியில் ஒலிபரப்பான இராமநாடகம் என்ற நிகழ்விற்கும், கிராம நாடகம் என்ற நிகழ்விற்கும் இவர் பல அபூர்வ இராகங்களைக்கொண்டு இசையமைத்து இவருக்கு பெருமை சேர்த்தது. ஸ்ரீநீவாச கல்யாணம், தேவி தரிசனம், லவகுசா, பீஷ்மர் ஆகிய நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் இசையமைத்துள்ளார். இவர் இசையமைத்து வெளியான பாடல்களில், 1995இல் நாயன்மார்கட்டு ஸ்ரீ இராஜஇராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயத்தால் வெளியிடப்பட்ட அம்மன் பாடல்களும், கனடாவில் ஐயப்பன் ஆலயத்தினாலும், ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்தினாலும் வெளியிடப்பட்ட இறுவட்டுக்களும், 2009இல் வெளியிடப்பட்ட ‘ஞானோதயம்’ இறுவட்டும் இசை ஆர்வலர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தவை.

நாட்டு நிலமை காரணமாக, யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கனடா என இடம்பெயர் நேர்ந்த

கேசவன் மாஸ்ரரை நான் கடைசியாக சந்தித்தபோது திவ்வியராஜனும் உடனிருந்தார். நாடகம் ஒன்றிற்கான பாடல் பதிவு அது. கவிஞர் சேரனின் ‘ஊரான ஊரிழந்தோம், ஒற்றைப் பனைத் தோப்பிழந்தோம்’ என்ற பாடல் வரிகளை திவ்வியராஜன் பாட, நாடகத்தின் வெவ்வேறு தருணங்களில் ஒலிக்கும் அந்தப் பாடலில், ஒலிக்கும் தருணத்திற்கேற்ப வெவ்வேறு உணர்வுகள் வெளிப்படும் வகையில் அற்புதமாக வயலின் இசைத்திருந்தார் கேசவன் மாஸ்ரர். அதற்கு சில மாதங்களின்பின் கனடாவில் குடியரிமைக் கோரிக்கை மறுக்கப்பட்டு அவர் இலங்கை திரும்பவேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டது. இலங்கை திரும்பிய சில மாதங்களிலேயே அவர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்துபோனார். 2011ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 25, திங்கள் கிழமையன்று அதிகாலையில் அவர் கொழும்பில் காலமானார்.

அவர் தனது இசை வல்லமையை சமூக நன்மைக்காகவும், பிறருக்கு உதவுவதற்காகவும் பயன்படுத்துவதில், ஒருபோதும் தயக்கங்காட்டவில்லை. அவரின் அந்த ஈகைக் குணத்தான், நான் கேட்டதும், எந்தக் கேள்வியும் கேட்காமல், ஒரு நாடகத்தின் இசைப்பதிவுக்கு வயலின் இசைக்கச்சம்மதிக்க வைத்தது. ‘ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு’ என வள்ளுவர் சொன்னதை நினைவுபடுத்துகிறது.

கேசவமூர்த்தி அவர்களின் இசைப்பணியையும், சமூகப்பணியையும் பாராட்டி பல விருதுகளும் கௌரவங்களும் அவரைத் தேடி வந்தன. அவற்றுள் ரொரன்ரோ வரசித்தி விநாயகர் ஆயலத்தால் வழங்கப்பட்ட ‘ஸ்வரஞான கலாபமணி’, ‘சங்கீத வித்வ சிரோம்மணி’ ஆகிய பட்டங்கள், சென்னை சிவன் / பைன் ஆர்ட்ஸ் அக்காடமி சார்பாக பாபநாசம் அசோக்ரமணியால் வழங்கப்பட்ட ‘சிறந்த ஆசிரியர் விருது’ என்பன சில. 2010 இல் நல்லூர் சைவ மாகா சபை இவருக்கு ‘இசைக்கலாஞான திலகம்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தது. எனினும் 1995இல், நாயன்மார்கட்டு சைவ அபிவிருத்திக் கழகம் சார்பாக பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் கையால் வழங்கப்பட்ட ‘இசைஞானபுபதி’ என்ற கௌரவப்பட்டமே அவர் பெயருடன் என்றும் நிலைப்பதாயிற்று.

அவர் திடீரென கனடாவைவிட்டு நீங்கவேண்டி ஏற்பட்ட நிலமையிலிருந்தே மீண்டிராத அவரின் இசையுலக நண்பர்களும், மாணவர்களும் அவர் உலகைவிட்டுச் சென்ற செய்திகேட்டு துவண்டுபோனார்கள். அவருக்கான நினைவுவணக்க நிகழ்வு ஒன்றை ஸ்காபரோவில் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். அந்த நிகழ்விலே கேசவன் மாஸ்ரரின் மாலையிடப்பட்ட புகைப்படத்தின் முன்னமர்ந்து அவரது மாணவர்கள் ‘குறையொன்றுமில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா’ என வயலின் மீட்டிய போது நெஞ்சு கனத்தது. அந்த மாணவர்களின் இசையிலே கேசவன் மாஸ்ரர் வாழ்கிறார் என்று தோன்றியது. கேசவன் மாஸ்ரர் அங்கே இருந்திருந்தால், எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமுமின்றி, அமைதியாக அவர்களுடன் நிகரமர்ந்து வயலின் வாசித்துக்கொண்டிருந்திருப்பார்.

